

sen gaar yderligere  $\frac{1}{4}$  Øre ned om 28 Aar. (Ordføreren for Forslagsstillerne, Hans Nielsen [Skanderborg Amts 1ste Valgkreds]: Plus 5 Øre). Nej, mine Herrere, det er ikke ved Ekspropriation, det er jeg klar over. Det er ad den Vej, vi andre have anvist, det er ikke de Herrere! De 5 Øre er det, der kan tjenes ved, at Staten giver Afkald paa sin Told, men det gaar de Herrere Forslag ikke ud paa. Altsaa, de Herrere have kun de 3 Mill. Kr.s Overskud tilbage,  $1\frac{1}{2}$  Øre pr. Pd. Sukker. Det er den hele Herlighed ved Ekspropriationen. Men hvis de ville opretholde disse  $1\frac{1}{2}$  Øres Prisnedgang, maa de give Afkald paa at give forbedrede Arbejdsløninger — det have de ikke en Smule til — og paa at hjælpe Roedyrkerne — jeg tror for Resten, de ville tage det med Sindsro — over Tider med lav Pris eller Misvækst, det have de Herrere heller ikke en Smule til. Med andre Ord, efter at de Herrere i Udvalget og i Ordføreren Tale i Dag have erklæret sig fuldstændig renonce paa Mulighed for at opretholde Ideen om billigt Sukker, vifte de med højere Arbejds løn til Arbejderne og Garanti for Roedyrkerne. For 3 Mill. Kr. ville de Herrere lave disse Vidunder. Men det vil ikke betyde stort. Dersom de for 3 Mill. Kr. skulle garantere mod Misvækst paa Lolland, forsikrer jeg dem om, at det bliver en meget tavelig Erstatning, Roedyrkerne faa i Anledning af de daarlige Aar.

Jeg vil endvidere spørge, om det ikke kunde tænkes, at man drog Konsekvenserne af en saadan Garanti. Med hvad Ret skulde Staten give sig til at garantere et nogenlunde normalt Udbytte paa Jorder som de lollandske, der, hvad enhver, som har lidt Forstand paa Landbrug, ved, i langt højere Grad end de daarlige Egne i Jylland taale Tørke eller for rigelig Regn, som altsaa have ganske anderledes Muligheder end de daarlige Jorder, naar vi ikke samtidig skulde yde Garanti for lav Pris eller Misvækst paa Korn eller Kartofler, eller hvad der nu dyrkes f. Eks. i Midtjylland. Det er en barnagtig Idé for at bruge det ærede Medlems eget Udtryk, som de Herrere her ere havnede i. De have opgivet deres oprindelige Tanke om lave Sukkerpriser, den kan ikke gennemføres, ellers skulde vi nok have hørt derom; derfor slaa de nu over i at ville give Arbejderne højere Løn og Roedyrkerne Garanti mod Tab ved lave Priser og Misvækst. Det sidste er det vidunderligste af det hele. Det er en ny Beskyttelsesform, som jeg hjertelig gerne overlader de Her-

rer Socialdemokrater Æren for at have ført frem til Diskussion i den danske Rigsdag. Jeg har ikke givet mig af med Bagatel fejl i de Herrere Betænkning, og jeg skal heller ikke gøre det, men jeg har villet paavise, hvilket Makværk med Hensyn til Forstaaelse af Sukkerspørgsmaalet deres Betænkning er. Og to himmelraabende Fejl komme de ærede Medlemmer ikke udenom, nemlig for det første den, at de have Sukkerroedyrkerne Tantième med baade i Sukkerpriserne og i Fabrikkerne Udbytte, og for det andet, at de have bygget en Prisforklaring — det staaer Sp. 2673 — paa det nøgne Faktum, at De danske Sukkerfabrikker have været 24 Dage senere end Hamborg med en Noteringsforandring. Det er de to Kærnepunkter, hvormed det ærede Medlems Luftkasteller i Virkeligheden ere uhjælpeligt faldne.

Det glæder mig, at de ærede Medlemmer nu ere komne til det Resultat, at de ikke ville være med til at ekspropriere De danske Sukkerfabrikker for 45 Mill. Kr. Det vil altsaa sige, at deres oprindelige Forslag er pure frafaldet, thi paa et Tidspunkt — nu regner jeg med runde Tal — da Kursen staaer i 300, vil det ærede Medlem vel ikke paastaa, at vi i Overensstemmelse med Grundlovens § 82 kunne tilvinge os Aktierne for 250, Grundlovens § 82 kræver, at der ydes fuldstændig Erstatning, og med Grundloven under Fødderne kunne vi ikke ekspropriere for en lavere Pris end 45 Mill. Kr.; at de ærede Medlemmer i deres eget Forslag have Beskyttelsen med inde, er deres, ikke min Fejl. Jeg har gjort opmærksom paa det, men det faar man selvfølgelig ingen Tak for. Jeg er fuldstændig klar over, at den Fejl, jeg har gjort opmærksom paa, ville de ærede Medlemmer tage, som om det var mig, der begik den. Men det er deres Fejl, de ere komne med et Forslag om at ekspropriere Sukkerfabrikkerne uden i Forvejen at tage Beskyttelsen fra dem; det er deres Forslag, ikke vort.

Maa jeg samtidig rette en lille Fejl, som jeg erindrer, at det ærede Medlem begik — jeg tillægger den ikke stor Betydning, men da jeg er ved det, vil jeg dog nævne den. Det ærede Medlem kan ikke forstaa andet, end at Toldbeskyttelsen er inde i de høje Kurser. Ja, det vil sige den Beskyttelse, der er i Øjeblikket, men de 10 Mill. Kr., jeg regner med, og som det ærede Medlem troede skulde trækkes fra, skulle slet ikke trækkes fra. Det er simpelt hen de 10 Mill. Kr., Fabrikkerne utvivlsomt regne med at kunne faa i den